

Въ прѣпоржчителны писма, ако обстоятелство-то го изыква, казваме похвалъ за прѣпоржчѣмый, за да сѣ оправдае поводъ-тъ и топлина-та на прѣпоржченіе-то, еще казваме въ тѣхъ писма заслуженіе-то, кое-то нашій корреспондентъ може да даде на прѣпоржчѣмый, и извършаваме съ израженіе благодарность-тъ (признателность-тъ), коѣ-то щемъ почивествова за услужливости-ти, кон-то нашій корреспондентъ ще направѣ на прѣпоржчѣмый. Прѣпоржчително-то писмо сѣ дава обыкновенно изпечатано (небулосано), ако ли кой-то дава прѣпоржчително-то писмо има причинъ да каже нѣчто-го особно своему корреспонденту, може да направѣ това съ особно писмо. Таа мѣрка макаръ по нѣкогашъ да е нуждна, всакога е обаче неприлична, и най-маче въ троговѣж-тъ, въ сношеніѣ-та на коѣ-то главна основа трѣбва за искренности. Въ това повѣрително особно писмо трѣбва поне да каже нуждѣ-тъ зарадъ коѣ-то сѣ принудѣ да даде прѣпоржчительно-то писмо, и причины-ты, кон-то го принудихъ да ограничи това прѣпоржчительно писмо съ особно свое писмо .

Въ изчиненіе-то на прѣпоржчителны-ты писма, кон-то сѣ отда-лѣчавать отъ троговѣж-тъ сферъ, и въ кон-то сѣ опростени церомоніи-ти и украсени рѣчи, лѣсно разумѣва нѣкой, че нѣка доволно писателно искусство .